

[Erhard Jakobsen.]

til et sådant initiativ. Kommunerne må selv klare udgiften. Man tager pengene af rådighedsbeløbet, og det gør man med stor beklagelse, for de penge har man rigelig brug for i forvejen til andre formål. Jeg beder den højtærede socialminister om at overveje, om det ikke kunne være rimeligt at give vor nuværende lovgivning på disse områder en tilføjelse, hvorved der for kommunale udgifter til den slags hjælpeforanstaltninger kunne opnås refusion.

Og må jeg så endelig have lov til at benytte denne vort lands fornemste talerstol til at fremdrage to spørgsmål, som ligger mig stærkt på sinde, så stærkt, at jeg har benyttet enhver lejlighed til fra andre talerstole at tale derom.

Det første er noget så grundlæggende som vort skattesystems indretning. Gennem en årrække har jeg haft lejlighed til at lufte tanken om at foretage en omlægning af vort nuværende system, så man i beskatningen lagde hovedvægt på de indirekte skatter i stedet for på indkomstskatten. Jeg har gennem disse år haft lejlighed til at drøfte tanken med folk fra, jeg tror, jeg tør sige alle samfundsgrupper og har i overvejende grad fundet tilslutning dertil. Hovedtanken i den skitse, som jeg i tale og skrift har fremført, er, at de ca. 2 millioner skatteydere, som har en indkomst på under 20 000 kr., skulle betale forbrugsafgifter i stedet for indkomstskat. Den vigtigste fordel ved et sådant system ville efter min mening være, at det skattesnyderi, som i dag har et så foruroligende omfang, at man vel næsten kan sige, vi har snyderi efter evne i stedet for skat efter evne, stort set ville blive umuliggjort. Andre, som sympatiserer med disse tanker, har lagt større vægt på det synspunkt, at systemet vil opmuntre til sparsommelighed. Under alle omstændigheder tror jeg enhver må indrømme, at man kunne slippe udenom mange af de ulemper, som vort nuværende skattesystem medfører.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed gå i detaljer. Jeg vil blot for en ordens skyld fremhæve, at man naturligvis må indrette det samlede skattesystem sådan, at man i videst muligt omfang opfylder det almindeligt anerkendte krav om skat efter evne. Det kan man for det første gøre derved, at

man gør et vist forbrug skattefrit, f. eks. kan man fritage de mest nødvendige varer for beskatning. Endvidere kan man oprettholde og udvide de nugældende tilskudsordninger, hvorved man opnår progression i beskatningen for indkomster under 20 000 kr.; denne progression kan man føre til tops ved at bibeholde indkomstbeskatningen for indkomster over 20 000 kr., naturligvis efter den anden skala end nu, en skala, der er reduceret under hensyn til, at de pågældende skatteydere på linie med andre må betale større forbrugsafgifter.

Som sagt finder jeg ikke anledning til her at gå i detaljer; når jeg har rejst spørgsmålet, er det for at anmode den højtærede finansminister om at overveje, om ikke tiden er inde til at nedsætte endnu en skattekommission. Vi havde for adskillige år siden en kommission, som meget grundigt gennemgik indkomst- og formuebeskatningens problemer. Vi har lige set afslutningen på et omfattende kommissionsarbejde vedrørende ejendomsbeskatningens problemer særlig med henblik på fuld grundskyld. Det synes nærliggende at fuldstændiggøre dette kommissionsarbejde ved at lade alle de problemer, der knytter sig til forbrugsbeskatningen, underkaste en lignende grundig undersøgelse, og herunder er det mit håb, at kommissionen også vil kunne tage sig af de tanker, som jeg her ganske kort og løseligt har skitseret. Som sagt har jeg i alle kredse i befolkningen fundet megen sympati for tanken, ganske særlig i de kredse — naturligvis, kunne man sige — hvor indkomsten er mest kontrolabel. Men før det høje ting kan beskæftige sig med tanken, må naturligvis en kommission kikke på den og fremskaffe fornødent materiale.

Det andet, jeg har lyst til at sige noget om, er vort forsvar. Jeg forstod af en udtalelse af mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Kolbjørn, at han var meget interesseret i en nærmere redegørelse fra finansudvalgets formand med hensyn til en bemærkning, som formanden fornylig skulle have gjort om, at man indenfor militæret ikke havde fornøden respekt for skatteydernes penge. Jeg kan ganske tilslutte mig mit partis ordfører, og jeg tror, at alle i det høje ting med stor interesse vil afvente det ærede medlem hr. Jensen-Brobys rede-